

N:o 87.

Af herr **Olof Andersson** i Lyckorna, om ändrad lagstiftning rörande rätt till försäljning af maldrycker.

Vid flera föregående riksdagar har jag genom i Andra Kammaren väckta motioner hemställt, att Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan om utarbetande och framläggande för Riksdagen af förslag till vissa ändringar i gällande förordning angående försäljning af vin och maldrycker m. m., hvilka ändringar åsyftade att förekomma de med ett omåttligt eller oförståndigt bruk af nämnde drycker nästan alltid förenade oordningar och olägenheter. Men dessa motioner ha icke rönt det tillmötesgående, som de, enligt min åsigt, förtjenat.

Vederbörande hafva ej fäst tillbörlig uppmärksamhet vid den stora olikhet, som råder mellan stad och land derutinnan, att på förra stället alltid finnes tillräcklig polisbevakning, hvilken kan ögonblickligen och kraftigt hämma de oordningar, som möjligen derstädes kunna uppstå genom missbruk af ofvannämnde drycker, samt att på grund häraf den nu gällande ifrågavarande lagen icke behöfver ändras i hvad densamma rör stadsförhållandena, under det man deremot på landsbygden vanligtvis saknar dylik bevakning, samt att i följe deraf strängare bestämmelser rörande handeln med maldrycker ovilkorligen böra gälla för landet än för städerna, i syfte att förminska de olägenheter, som uppstå genom oförnuftigt begagnande af berörda drycker.

Jag får härmed vördsamt föreslå,

att Riksdagen ville ingå till Kongl. Maj:t med anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till sådana ändringar i kongl. förordningen den 24 oktober 1885 angående försäljning af vin och maldrycker m. m., att *dels* rättigheten att å landet för afhemtning hålla till salu sådana maldrycker, som innehålla mer än två volymprocent alkoholhalt, till mindre belopp än tio liter, endast må utöfvas af den, hvilken erhållit rättighet att å landet idka sådan utskänkning af nämnde drycker, som afses i § 8 af sagda kongl. förordning, *och dels* att rörande sådane maldryckers, som innehålla mer än två volymprocent alkoholhalt, hållande för afhemtning till salu å landet till mindre belopp än tio liter, skola i öfrigt gälla samma bestämmelser, som nu äro stadgade rörande utskänkningen af sådane drycker.

Stockholm den 30 januari 1892.

Olof Andersson
från Christianstads län.